

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 17 May 2019 23:43 - Last Updated Friday, 24 May 2019 06:33

அம்பதேகர் நபற்றாண்டுடன் தமிழகத்தில் வீச்சுப்பற்றறு தலித் இலக்கியம் தன் சலெந்றெயில் வளர்ந்துசென்ற வளேயில், அதுபற்றிய காரசாரமான விவாதங்கள் தமிழ்ப்பரப்பில் உருவாகின. அது மராட்டியத்திற்கும் கன்னடத்திற்கும் உரியதானதுபோன்ற தோரணையில், உச்சாலியா, மற்றும் உபார ஆகிய நபில்களையெனினவிலை வதைத்து, பச்சேசுக்கள் எழுந்தன. அதவேளேயில் அது தமிழக மூற்போக்கு அணியினர்க்கும் பரிய உவப்பானதாக இருக்கவில்லை எனத் தெரிந்தது. ஆனால் அது அழகரசன், என்.பி.ராஜ்குமார், பாமா, விழி.பா.இதயவநேதன், சிவகாமி, அன்பாதவன், ராஜ்கெளதமன் போன்றவர்களின் எழுத்துக்கள் அதை வலுவாக புனைவூற்றும் கருத்தியல் தளங்களில் தன்னையெற்றுவிக்கொண்டது. தி.க.சிவசங்கரபோன்ற மூற்போக்காளர்கள் கட்ட தலித்திலக்கியத்திற்கு ஆதரவாக கருக்கொடுத்தனர். தலித் இலக்கியம் பற்றி அவ்வேளேயில் தி.க.சி. இலக்கு சஞ்சிகையில் எழுதிய கட்டுரை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆனால் இமையத்தின் மூதல் நாவலான 'கோவறே கழுகைகள்' விளிம்பு நிலைமக்களின் கதையைப் பச்சியதானாலும், தலித் கருத்துக்கள் சாரந்தும், அதன் சித்தாந்தம் சாரந்தும்மான எழுத்துமுறையை மூன்வகைக்கவில்லையென்ற கற்றச்சாட்டுக்கள் மூன்வகைக்கப்பட்டன. மறுதலையில் விமர்சகர் வெ.சாமிநாதன் அந்நாவலை வெகுவாகப் பாராட்டி எழுதியிருந்ததை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினதைத்துக்கொள்ளல்தகும். ஆக, சாதீயம் காரணமாய் சமீகத்தில் அடக்கி ஓடக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்முறையை, அக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த இமையத்தின் 'கோவறே கழுகைகள்' நாவல் வெளிப்படுத்துதியிருந்தாலும், தலித்திய பாதையில் நடந்துசெல்ல முயலவில்லை. அது சமீக அக்கறையைக் கொண்டவர்களுக்கு வியப்பாகவிரும்ந்தது.

ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னால் 1999இல் இமையத்தின் இரண்டாவது நாவல் 'ஆறுமுகம்' வெளிவந்தது. அதுகட்ட தலித்திலக்கியத்தின் அடிசாரந்து இருக்கவில்லை. மாறாக அதில் இன்னும் கட்டுதலான தலித்திய கருத்தியலின் மூற்படே தனெப்பட்டது. இதனால் ராஜ்கெளதமன் போன்ற தலித் இலக்கிய விமர்சகர்களின் கடுமையான தாக்குதலுக்கும் அது உள்ளானது. அடுத்து ஏழு ஆண்டுகளின் பின் வெளிவந்த 'செல்லிலும்' அதன் பின்னால் வெளியாகிய 'எங்கதெயிலும்' சரி இதுகுறித்த இமையத்தின் வழிதனி வழியாகவே இருந்தது. தலித் கருத்தியல் இமையத்தின் படபைப்புகளிலிருந்து வெகுகுற்றம் விலகியே நின்றிருந்தது. இது தெளிவாக ஒன்றைப் புரியவைத்தது. திராவிட இயக்க சார்பாளரான இமையம், விளிம்பு நிலைமக்களினதும் சாதீயத்தால் அடக்கி ஓடக்கப்பட்ட மக்களினதும் கதையை எழுதினாலும், தனக்கென்று ஒரு தனி வழியில் இச்சமீகப் பிரச்சனையை மூன்வதை தார் என்பதே அது. இமையத்தின் சமீக அக்கறையை, தான்கண்டும் கட்டும் உணர்ந்தும்மான அனுபவங்களின் அடியாக கலாபண்பு சாரந்தும் தன் நியாயங்களின் நிலைப்பாடு சாரந்தும் உருவாகிறது என்பதைப் புரியமுடிகிறது. அடக்கி ஓடக்கப்பட்ட ஒரு சாதீய சமீகம் தன் வாழ்முறையை மாற்றுவதன் மூலம் கல்வி கற்றவர்களாகவும் அதன் வழிதொழில் வாய்ப்புகள் பெறுபவர்களாகவும் ஆகி தன் விடுதலையென வழியகைக்கண்டடைய முடியும் என்பதில் இமையம் பரிணமப்பிக்கை கொண்டிருந்தாரென்பதே உண்மையாக இருக்க முடியும்.

'சாவூசோறு' சிறுகதையில் வரும் பரிங்கோதை இடசை சமீகத்தசை சரேந்தவன். தாழ்ந்த சமீகத்தசை சரேந்த ஒருவனோடு அவளது மகள் 'ஓடி' விடுகிறாள். அதையெண்ணி அத் தாய்படும் பாட்கள் அததனை வலுவான மொழியிலும், அழகிய நடையிலும் எழுதப்பட்டிருக்கும். தாழ்ந்த சமீகத்தவரோடு மணவூறுவா

